

Sen Ankara Gibiydin Sevgili

– Mecaz Adam · 05 Nisan 2015

Sen Ankara gibiydin sevgiliEn duygusal anında bile bir gülme payı bırakırdın. Yaz kış dinlemez her mevsim üşürdün. Sen Ankara gibiydin sevgili. Eğlence merkezinin tam orta yerindeydin. Her geleni ağırlayacak kadar geniştin. İğne atsam düşmeyecek. Kervansaray gibiydi gönlün. Her gelen rahatça konabiliyordu gönlüne. Misafir ağırlamakla geçti hep ömrün. Bir tek bana yer yoktu kalbinin köşkünde. Randevularla giriş yaparlardı kalbine. Beni terk edip gittiğin günü halk günü ilan etmişsin! Her kesime hitap gülüşün. Yüreğimde darbeler yaptığından beri korkuyorum senden. Ya sana olan sevdamdan ötürü atarsan beni çeri!Sen Ankara gibiydin sevgiliYaz kış dinlemez çalışırdın. Ülkedeki aç insanlar için. Bir tek bana soğuktun an/karam. Bir tek ben üşüyordum kanatlarının altında. Seni başkentim bilmişken, gözlerinde okuduğum aşk yüzünden beni sensizliğe tutsak ettin. Senden sonra gelenler tatil beldesi bildi gönlümü. En az senin kadar sevdim onları. Aşk dosyasındaki hükümlü sanığın ben olduğumu görünce vazgeçtiler. Oysa ben bir tek sana açmıştım gönlümün kapılarını. Dört yanı senle çevrili bir aşk adasıydı kalbim. Sense bir denizyıldızı, Denizler kurudu! Yıldızlar koparıldı saçlardan bir bir gittiler bilinmezliğeSen Ankara gibiydin sevgiliSenli sevinçlerim hep kursağımda kaldı. Sürekli kararlar alırdın sormadan etmeden. Seninle paylaştığım sosyal ağımdı kalbim. Onu da kapattın işte!Dedim ya Ankara gibiydin sevgili. Ankara misali resmiyet kokardın. Bu yüzden hep soğuktun bana. Pazartesi günü gibiydin. Hiç sevemedim soğukluğunu. Şimdilerdeyse cumartesi gibisin. Anneler ağlıyor. Hiç kimse bir annenin gözyaşlarını hak etmez sevgilim. Sen bile An/karam sen bile...